

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Dato: 7. juli 2015

Under henvisning til Folketingets Social- og Indenrigsudvalgs brev af 3. juli 2015 følger hermed social- og indenrigsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 4 (SOU alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 4:

"Ministeren bedes redegøre for om kommunerne fremadrettet aktivt ved enhver anbringelse, frivilligt eller tvang, skal tage stilling til, om der skal ske en tvangs-adoption?"

Svar:

Den 1. oktober 2015 træder lov nr. 530 af 29. april 2015 om ændring af adoptionsloven, lov om social service, forældreansvarsloven og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Lempelse af betingelserne for adoption uden samtykke m.v.) i kraft.

Lovændringen medfører, at en kommune i forbindelse med en afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet, med eller uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, og hvor det må antages, at barnet eller den unge vil være anbragt i en længere årrække, skal overveje, om hensynet til kontinuitet og stabilitet i barnets eller den unges opvækst taler for, at barnet eller den unge i stedet bliver adopteret, jf. servicelovens § 68 d.

Der er ikke med lovændringen sket en udvidelse af kommunens opgaver, men en præcisering af de eksisterende forpligtelser. Kommunen skal således allerede i dag overveje, om adoption vil være den bedste løsning for barnet eller den unge.

Med indførelsen af § 68 f i serviceloven tydeliggøres sammenhængen mellem de indgribende sociale indsatser i serviceloven og adoption. Samtidig understreges vigtigheden af, at kommunen i visse tilfælde overvejer adoption som social ind-

sats, herunder særligt når det vurderes, at barnet eller den unge har et særligt behov for mere stabile, forudsigelige og trygge opvækstvilkår.

Med venlig hilsen

Karen Ellemann